

מספרים: אחד מאברכי גור בלודז' קיבל פעם גלויית דואר, ועליה רשומות בכתב ידו של האדמו"ר בעל „אמרי אמת“, האותיות ח' ה' ל' ל' ל' ל' בלא פירושים. השתומם האברך ומיהר אל רבי נחמיה שיפענח לו את פתשגן כתב הרזים. התחיל לחקור ולדרוש מפיו, אימתי נפגש עם הרבי בפעם האחרונה? באיזה ענין? נזכר האברך שלפני חדשים מספר. כשחלה ילדו והוצרך לעבור ניתוח, נסע לגור בכדי לבקש את

הסכמת הרבי וברכתו. שאל אותו רבי נחמיה: ומה מצב הילד כעת? השיבו: „כבר הבריא, ברוך השם, הניתוח הוכתר בהצלחה“. הוסיף ושאל: זכרת לבשר לרבי על כך, שהניתוח עבר בשלום, וכי הבריא? נתכרכמו פני האברך, שהודה בבושת פנים, כי לא העלה דבר כזה על דעתו. „הלא הרבי יודע הכל“ חשב לתומו. „עכשיו הבנתי את פשר האותיות“ אורו פניו של רבי נחמיה: מקרא מלא הוא בספר קהלת „חכמים המה להרע, להיטיב לא ידעו“ והרבי נתכוון בזה לרמוז, כי צריך להיות חכם ולבשר לאדמו"ר לא רק כשהמצב רע, וזקוקים לישועה ורחמים, אלא גם כשהוטב המצב, בשורה טובה.